

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 169.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365942832/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

og Latter, medens jeg faaer ondt ved enhver Obduction. Nu bort fra disse Beenraeder idag! Det er Helligdag – jeg vil i Kirke!»

Paa Veien til Kirken glemte han reent alle misnødige Skrupler; han huskede heller ikke paa, at han var pyntet og vilde spille en rask Cavalcerolle, men gik stille og glædede sig over den herlige Foraarsluft, som han selv i Staden syntes at indaande. At han gik en Omvei til Kirken, mærkede han først, da han stod udenfor den prægtige Gaard, hvor Amalias Fader, den rige Agent Falk, boede. Han saae alle Rullegardiner nedrullede og undrede sig derover, da man dog ikke kunde sove endnu og vel neppe saa tidlig kunde være reist paa Landet. Han besluttede at spørge sig for hos Portneren. Han ringede sagte og beskedent. Den fornemme Portner, der paa Klängen troede at høre, det var en Betler, lod ham staae. Han tog Mod til sig og ringede stærkt. Da Portneren nu lukkede op og saae den pyntelige Herre, fortalte han ham meget høflig, at Herskabet var taget ud paa det nye Landsted ved Strandveien, tilligemed den fremmede Grev Schwalben, der om tre Dage skulde have Bryllup med Frøkenen.

Valman vidste ikke Meer af hvad han havde hørt. Han foer afsted som en Rasende og kom først til Besindelse, da han, imod Sædvane, befandt sig i en Viinkjælder, ligeoverfor Kirken, som han først havde agtet sig til.

«Brud om tre Dage!» – mumlede han – «Grevinde Amalia v. Schwalben – det klinger ganske anderledes end Madam Valman – men hvad har jeg at bebreide hende? det var jo kun i Drøm, i magnetisk Søvn, hun gav mig hint Kys og satte denne Ring paa min Finger – Dosmer! Dosmer, som kunde bygge et heelt Livs Lykke paa en Drøm!» – Han slog sig for Panden og forlangte Vin. Han skyllede et Glas ned og blev siddende med Haanden under Kinden.

«Hvad seer jeg? – Christen Kirkelam!» – klang nu en velbekendt Stemme i hans Øren, og han hørte med Forundring sit Øgenavn fra Skolen, idet en pudseerlig rød næset Karkatur omfavnede ham.

«Er det muligt? – udbrød Valman – Du er virkelig her, Mathis Galgefugl! – og er hverken hængt endnu eller druknet i Brændevin!» –

«Fy, Kammerat!» – sagde Mathis, – «man hænger ikke engang Tyve meer, end sige magiske Konstaere, som kun stjæle Forstanden fra dem, der alt ere gale af for megen Klogskab. Tro heller ikke, jeg drikker Brændevin meer! det var kun i min uskyldige Barndom. Nu er